

दाताको बच्चा बनेर सर्वलाई सहयोग देऊ

आज बापदादा आफ्ना सेवाधारी साथीहरू सँग मिल्न आउनु भएको छ। जसरी बापदादा सर्वोच्च स्थानमा स्थित भएर बेहदको सेवाको लागि निमित्त हुनुहुन्छ, त्यस्तै तिमीहरू सबै पनि सर्वोच्च साकार स्थानमा स्थित भएर बेहदको सेवा प्रति निमित्त छौ। जुन स्थानतर्फ अनेक आत्माहरूको दृष्टि छ। जस्तै बाबाको यथार्थ स्थानलाई नजानेर पनि सबैको नजर माथितिरै जान्छ, त्यस्तै साकारमा सर्व आत्माहरूको नजर यस महान् स्थानमा नै गइरहेको छ र जानेछ। ‘कहाँ छ’ अहिलेसम्म यही खोजमा छन्। सम्झन्छन् कुनै श्रेष्ठ ठेगाना मिलोस्। तर यही त्यो स्थान हो, यसको पहिचानको लागि चारैतर्फ परिचय दिने सेवा सबैले गरिरहेका छौ। यो बेहदको विशेष कार्यले नै यस सेवालाई प्रसिद्ध गराउनेछ—मिल्छ वा प्राप्त हुन्छ भने यहाँबाट नै हुन्छ। यही आफ्नो श्रेष्ठ ठेगाना हो। विश्वलाई यही श्रेष्ठ कुनाबाट नै सदाकालको जीवनदान मिल्नेछ। यस बेहदको कार्यद्वारा यो विज्ञापन विशाल रूपमा हुनु छ, जस्तो जमिन भित्र कुनै लुकेको वा दबिएको चीज अचानक मिलेमा खुशी-खुशीले सबैतिर प्रचार गर्छन्। त्यस्तै यो आध्यात्मिक खजानाहरूको प्राप्तिको स्थान जुन अहिले गुप्त छ, त्यसलाई अनुभवको नेत्रद्वारा देखेर यस्तो सम्झनेछन् मानौं गुमाएको, हराएको गुप्त खजानाको स्थान फेरि मिल्यो। बिस्तारै-बिस्तारै सबैको मनबाट, मुखबाट यही बोली निस्कनेछ— यस्तो कुनामा यति श्रेष्ठ प्राप्तिको स्थान। यसलाई त धेरै प्रसिद्ध बनाउँ। त्यसैले विचित्र बाबा, विचित्र लीला र विचित्र स्थान, यो देखी-देखी हर्षित हुन्छन्। अद्भुत कुरा हो, अद्भुत कार्य हो— यही सबैको मुखबाट सुनिरहनेछौ। यस्तो सदाकालको अनुभूति गराउनको लागि के-के तयारीहरू गरेका छौ?

हल त तयार गरिरहेका छौ, हलको साथै चाल पनि ठीक छ? हलको साथै चाल पनि हेर्नेछन् नि। त्यसैले हल र चाल दुवै विशाल र बेहद छ नि। जस्तै मजदुरहरू देखि लिएर ठूला-ठूला इन्जिनियरहरू, दुवैको सहयोग र संगठनले हलको सुन्दर रूपरेखा तयार भएको छ, यदि मजदुर भएनन् भने इन्जिनियरले पनि के गर्थे। उनले कागजमा योजना बनाउन सक्छन्, तर प्राक्टिकल स्वरूप त मजदुरहरू विना हुन सक्दैन। त्यसैले जसरी स्थूल सहयोगको आधारमा सबै औंला लाग्नाले हल तयार भएको छ। त्यस्तै हलको साथै आश्चर्य चाल देखाउनको लागि यस्तो विशेष स्वरूप प्रत्यक्ष रूपमा देखाऊ। केवल बुद्धिमा संकल्प गन्थौ, यति मात्र होइन। जसरी इन्जिनियरको बुद्धिको मदत र मजदुरहरूको कर्मको मदतले कार्य सम्पन्न भयो। यही तरिकाले मनको श्रेष्ठ संकल्पको साथ-साथै हर कर्मद्वारा पनि विचित्र चालको अनुभव होस्। प्रत्यक्ष स्वरूप हरेक कर्मद्वारा नै देखिनेछ। त्यसैले यस्तो चल्ने र गर्ने संकल्प, वाणी हात वा पाउद्वारा संगठित रूपमा विचित्र स्वरूपले देखाउने दृढ संकल्प गरेका छौ? यस्तो चालको नक्शा तयार गरेका छौ? केवल ३ हजारको सभा होइन, ३ हजारमा सदा त्रिमूर्ति देखियोस्। यी सबै ब्रह्मा समान कर्मयोगी, विष्णु समान प्रेम र शक्तिले पालना गर्नेवाला, शंकर समान तपस्वी वायुमण्डल बनाउनेवाला हुन्— यस्तो

अनुभव हरेकद्वारा होस्। यस्तो स्वयंमा सर्व शक्तिहरूको भण्डार जम्मा गरेका छौ? यो पनि भण्डारा भरपुर गरेका छौ? यो भण्डार चेक गरेका छौ? वा सबै यति व्यस्त भइसक्यौ कि चेक गर्ने फुर्सतै छैन?

सेवाको अविनाशी सफलताको लागि स्वयंको कुनचाहिँ विशेष परिवर्तनको आहुति गर्नेछौ? यस्तो आफूले आफैं सँग योजना बनाएका छौ? सबैभन्दा ठूलो ठूलो देन हो— दाताको बच्चा बनेर सबैलाई सहयोग दिनु। बिग्रेको कार्यलाई, बिग्रेको संस्कारहरूलाई, बिग्रेको मुडलाई शुभ भावनाले ठीक गर्नमा सदा सर्वको सहयोगी बन्नु— यो हो सबैभन्दा ठूलो विशेष देन। यसले यो भन्यो, यो गन्यो, यो देखेर, सुनेर, बुझेर पनि आफ्नो सहयोगको स्टकद्वारा परिवर्तन गरिदिनु। जस्तै कुनै खाली स्थान भएमा अलराउन्ड सेवाधारीले समय अनुसार स्थान भरिदिन्छन्। त्यस्तै यदि कोहीद्वारा कुनै शक्तिको कमी अनुभव भए पनि आफ्नो सहयोगले स्थान भरिदेऊ, जसबाट अरूको कमीको अन्य कसैलाई अनुभव नहोस्। यसलाई भनिन्छ— दाताको बच्चा बनेर समय अनुसार उसलाई सहयोगको दान दिनु। यो सोच्नु हुँदैन— यसले यो गन्यो, यस्तो गन्यो। तर के हुनु पर्छ त्यो गर्दै गर। कसैको कमी नहेर, अगाडि बढ्दै जाऊ। राम्रो भन्दा राम्रो के हुन सक्छ, त्यो पनि केवल सोच्ने होइन, गर्नु छ। यसलाई नै विचित्र चालको प्रत्यक्ष स्वरूप भनिन्छ। सदा राम्रो भन्दा राम्रो भइरहेको छ र सधैं राम्रो भन्दा राम्रो गरिरहनु पर्छ— यसै समर्थ संकल्पलाई साथ राख। केवल वर्णन नगर, निवारण गर्दै नव निर्माणको कर्तव्यको सफलता प्रत्यक्ष रूपमा देख्नु र देखाउँदै रहनु छ। यस्तो पनि तयारी भइरहेको छ हैन, किनकि सबैको जिम्मेवारी भएर पनि विशेष मधुवन निवासीहरूको जिम्मेवारी हो। डबल जिम्मेवारी लिएका छौ नि। जसरी हलको उद्घाटन गरायौ, त्यस्तै चालको पनि उद्घाटन भयो? त्यसको पनि रिहर्सल भयो वा भएन। दुवैको मेल भएमा नै सफलताको नगारा चारैतिर पुग्ने छ। जति उच्च स्थान हुन्छ, त्यति लाइट चारैतिर धेरै फैलिन्छ। यो त सबैभन्दा उच्च स्थान हो। त्यसैले यहाँबाट निस्केको आवाज चारैतिर पुगोस्, त्यसको लागि लाइट माइट हाउस बन्नु पर्छ। अच्छा!

सदा स्वयंलाई हर गुण, हर शक्ति सम्पन्न साक्षात् बाबा स्वरूप बनेर सबैलाई साक्षात्कार गराउने, सदा विचित्र स्थितिमा स्थित भएर साकार चित्रद्वारा बाबालाई प्रत्यक्ष गर्ने, सर्वोच्च स्थितिद्वारा सर्वोच्च स्थानलाई, सर्वोच्च प्राप्तिको भण्डारलाई प्रत्यक्ष गर्ने, सबैको मनबाट मिलिसकेँ, पाइसकेँ को गीत निस्कने सदा शुभभावना, शुभकामना राख्ने— यस्ता सर्व श्रेष्ठ बेहद सेवाधारीहरूलाई बापदादाको याद-प्यार एवं नमस्ते।

मधुवन निवासीहरू सँग— वरदान भूमिमा रहनेहरूलाई सदा सन्तुष्ट रहने वरदान मिलेको छ नि। जसले जति आफूलाई सर्व प्राप्तिबाट सम्पन्न अनुभव गर्छन्, त्यति उनीहरू सदा सन्तुष्ट हुन्छन्। यदि अलिकति पनि कमीको महसुसता भयो भने जहाँ कमी छ त्यहाँ असन्तुष्टता हुन्छ। त्यसैले सर्व प्राप्ति छ हैन! संकल्पको सिद्धि त फेरि पनि भइरहेको छ नि। अलिकति मेहनत गर्नु पर्ने हुन्छ किनकि आफ्नो राज्य त होइन नि। जति अरूको अगाडि समस्या आउँछ, त्यति यहाँ छैन। यहाँ समस्या त खेल भएको छ फेरि

पनि समयमा धेरै सहयोग मिलिरहेको छ किनकि हिम्मत राखेका छौ। जहाँ हिम्मत छ, त्यहाँ सहयोग प्राप्त हुन्छ नै। आफ्नो मनमा कुनै हलचल हुनु हुँदैन। मन सदा हल्का राख्यौ भने सबैको पासमा पनि तिप्रो लागि हल्कापन रहने छ। अलिकति हिसाब-किताब त हुन्छ नै तर त्यस हिसाब-किताबलाई पनि यसरी पार गर मानौं कुनै ठूलो कुरा होइन। सानो कुरालाई ठूलो नबनाऊ। सानो बनाउनु वा ठूलो बनाउनु यो आफ्नै बुद्धिमा निर्भर गर्छ। अहिले बेहदको सेवाको समय हो, त्यसैले बुद्धि पनि बेहदको राख। वातावरण शक्तिशाली बनाउनु छ, यो हरेक आत्माले स्वयंलाई जिम्मेवार सम्झ। एक अर्काको स्वभाव संस्कारलाई जानिसकेका छौ भने ज्ञानवानले कहिल्यै कसैको पनि स्वभाव-संस्कार सँग टक्कर खान सक्दैनन्। जस्तै कसैलाई थाहा छ— यहाँ खाल्डो छ वा पहाड छ भने जान्नेवाला कहिल्यै टकराउँदैन। किनारा हुन्छ। त्यसैले स्वयंलाई सदा सुरक्षित राख्नु पर्छ। जब एउटाले ठक्कर खाँदैन भने अर्को स्वतः बच्दछ। किनारा हुनु अर्थात् आफूलाई सुरक्षित राख र वायुमण्डललाई सुरक्षित राख। कामबाट किनारा हुनु छैन। आफ्नो सुरक्षाको शक्तिद्वारा अरूलाई पनि जोगाउनु, यो हो किनारा हुनु। यस्तो शक्ति त आइसक्यो हैन!

साकार रूपमा अनुशरण गर्ने हिसाबले सबैलाई मधुवन नै देखिन्छ किनकि उच्च स्थान हो। मधुवन वासी त सधैं झूलामा झूलिरहन्छन्। यहाँ त सबै झूलामा छन्। स्थूल प्राप्ति पनि धेरै छ र सूक्ष्म प्राप्ति पनि धेरै छ, सधैं झूलामा रह्यौ भने कहिल्यै पनि भूल हुँदैन। प्राप्तिको झूलाबाट उत्रियौ भने आफ्नो पनि भूल र अरूको पनि भूल देखिन्छ। झूलामा बस्दा धरतीलाई छोड्नु पर्छ। मधुवन निवासी त सर्व प्राप्तिको झूलामा सधैं झूलिरहन्छन्। केवल प्राप्तिको आधारमा जीवन नहोस्। प्राप्ति तिप्रो सम्मुख आओस् तर तिमीले प्राप्तिलाई स्वीकार नगर। यदि इच्छा राख्यो भने सर्व प्राप्ति भएर पनि कमी महसुस हुन्छ। सदा आफूलाई खाली सम्झन्छन्। त्यसैले यस्तो भाग्य छ जो मेहनत विना प्राप्ति स्वतः आउँछ। त्यसैले यस भाग्यलाई सदा स्मृतिमा राख। जति स्वयं निष्काम बन्छौ त्यति प्राप्ति तिप्रो सम्मुख स्वतः आउँछ। अच्छा।

सेवाधारीहरू सँगः— सेवाधारी को अर्थ नै हो प्रत्यक्ष फल खाने। सेवा र खुशीको अनुभूति गन्यो भने प्रत्यक्ष फल खायौ नि। सेवाधारी बन्नु— यो त सबैभन्दा ठूलो भाग्यको निशानी हो। जन्म-जन्मको लागि आफूलाई राज्य अधिकारी बन्ने सहज साधन हो। त्यसैले सेवा गर्नु अर्थात् भाग्यको सितारा चम्किनु। त्यसैले यस्तो सम्झिदै सेवा गरिरहेका छौ नि! सेवा लाग्छ वा प्राप्ति लाग्छ? नाम सेवा हो, यो सेवा गर्नु होइन, पाउनु हो। कति मिल्छ? केही पनि गर्दैनौ तर सबै मिल्छ। सबै सुखका साधन मिल्छन्। कुनै मेहनत गर्नु पर्दैन, जति सुकै कडा काम होस् तर सुविधा पनि साथ-साथ मिल्छ। त्यसैले त्यो काम कठिन लाग्दैन, खेल लाग्छ। त्यसैले सेवाधारी बन्नु अर्थात् प्राप्तिको मालिक बन्नु। सारा दिनमा कति प्राप्ति गछौं? एक-एक दिनको, एक घण्टाको प्राप्तिको यदि हिसाब लगायौ भने कति अनगिन्ती छ! त्यसैले सेवाधारी बन्नु भाग्यको निशानी हो। सेवाको मौका मिल्यो अर्थात् प्राप्तिको भण्डार भरपुर भयो। स्थूल

प्राप्ति पनि छ र सूक्ष्म पनि। कहीं पनि कुनै पनि सेवा गन्यौ भने स्थूल साधन यति मिल्दैन, जति मधुवनमा मिल्छ। यहाँ सेवाको साथ-साथै पहिले त आफ्नो आत्माको र शरीरको पालना, डबल हुन्छ। त्यसैले सेवा गर्दा खुशी हुन्छ वा थकावट हुन्छ? सेवा गर्दा सधैं यो चेक गर– डबल सेवा गरिरहेको छु! मनसाद्वारा वायुमण्डल श्रेष्ठ बनाउने र कर्मद्वारा स्थूल सेवा। त्यसैले सिंगल सेवा मात्र गर्नु छैन। एकै समयमा डबल सेवाधारी बनेर आफ्नो डबल कमाईको मौका लिनु पर्छ।

सबै सन्तुष्ट छौ? सबै आ-आफ्नो कार्यमा राम्रो सँग निर्विघ्न छौ? कुनै पनि कार्यमा कुनै तल-माथि त छैन? कहिले आपसमा खिट-पिट त गर्दैनौ? कहिले तेरो-मेरो, मैले गरेँ, तिमीले गन्यौ– यो भावना त आउँदैन? किनकि यदि गन्यो र यो संकल्प पनि आयो– मैले गरेँ। जे पनि गरेँ त्यो सारा खतम भयो। मेरोपन आउनु अर्थात् सारा गरेको कार्यमा पानी हाल्नु हो। यस्तो त गर्दैनौ! सेवाधारी अर्थात् गराउनेवाला बाबाले निमित्त बनाएर गराइरहनु भएको छ। गराउनेवालालाई नभुल। जहाँ मै-पन आयो त्यहाँ माया आयो। निमित्त हुँ, निर्माण हुँ तब माया आउन सक्दैन। सपना र संकल्पमा पनि माया आउँछ भने सिद्ध हुन्छ कहीं मै-पनको ढोका खुल्ला छ। मै-पनको ढोका बन्द रह्यो भने कहिल्यै पनि माया आउन सक्दैन। अच्छा!

वरदान:– आफ्नो हल्कापनको स्थितिद्वारा हर कार्यलाई लाइट बनाउने बाबा समान न्यारा-प्यारा भव

मन-बुद्धि र संस्कार– आत्माका जुन सूक्ष्म शक्ति हुन्, तीनैमा लाइट अनुभव गर्नु, यही बाबा समान न्यारा-प्यारा बन्नु हो किनकि समय अनुसार बाहिरको तमोप्रधान वातावरणले मनुष्य आत्माहरूको वृत्तिमा भारीपन हुन्छ। जति बाहिरको वातावरण भारी हुन्छ, त्यति तिमी बच्चाहरूको संकल्प, कर्म, सम्बन्ध लाइट हुँदै जान्छ र लाइटनेसको कारण सारा कार्य लाइट चल्छ। कारोबारको प्रभाव तिमीमाथि पर्दैन, यही स्थिति बाबा समान स्थिति हो।

स्लोगन:– यसै अलौकिक नशामा रहने गर– “वाह म कति भाग्यवान्” तब मन र तनबाट स्वाभाविक डान्स भइरहने छ।